

Madárhegy

Dráma egy felvonásban

Szereplők:

Gonzó

Gonzó lánya

Gonzó felesége

Mr. Külföld Elvtárs

Mr. Külföld Elvtárs felesége

Postás

Alak

1. jelenet

Történik egy szemétdomb környezetében, ma.

LÁNY

Az anyám már sírt, amikor apámmal cihelődni kezdtünk. Apám húzta a lábát. A keze is, a kezével is történt valami, de nem otthon. Anyám elém állt. Akkorák voltak a könnyei, mint a szőlőszemek. Hát... ide jöttünk. Apám munkahelye. Otthonról jöttünk ide. Én csak mesékből ismerem ezt itt. Otthon sokat meséltek arról a szüleim, hogy milyen itt... a világ. Eddig otthon éltem, most már itt fogok. Otthon vigyáztak rám. Ez itt Gonzó munkahelye. Itt ki vigyáz rám. Az úton olyan hideg csattogott... le akarta harapni az orrom. Otthon nem olyan szép, mint itt. Apám azt mondta... azért jöttünk ide, vagyis Gonzó munkahelyére... hogy mert nekem ez már jár, nem tehetek úgy, mint egy kisgyerek. Sziszegett, fájt a karja. Tervei vannak. Az apám feje hangyaboly, nyüzsögtek benne a tervek. Anyám letérdelt apám elé, mielőtt kiléptünk volna az udvarunkról, ahol fölnöttem. Ölelte a lábát. Madár bámult, amikor megérkeztünk, tollas párna, ott ült. (*mutatja*) Mozdulatlan volt. Bagoly volt? Az apám azt mondta, végül mindenki olyanná válik, mint ahol él. A körülmények hatalma. Olyanná válsz, mint a viszonyok. Lehet kapálózni. Ahhoz fogunk hasonlítani, ahol élünk. Olyanok leszünk, mint a... milyenek leszünk. Eddig olyan voltam, mint aki otthon volt. Most már nem... nem vagyok otthon. Anyám sírt, amikor eljöttünk, vékony lett az arca, habzott a szája. Gonzó felesége. Az apámat Gonzónak hívják.

Kiabál.

LÁNY Apa! Apa! Gonzó!

Madárhangok. Megjelenik Apa és Anya, Gonzó és Gonzó felesége. Mint egy látomás.

APA Lányunkat az élet hullámaira bízunk.

ANYA Nem.

APA Édes kis gyermekünk bekerül a fogaskerekék közé.

ANYA Miért kerülne. Tanítom varni. Öltözködni. Útmutató könyvekkel látom el, szeretetünkről biztosítom.

APA Gyermekem idáig a föltétlen szeretet, figyelem és odaadás jegyében élt. Olyan volt, mint a szél. Olyan volt, mint egy évszak, jött, elmaradt, nevetett, sírt. Lányom... na... mondjad már...

ANYA Szabad volt.

APA Lányom olyan szabad volt... na... mondjad már.

ANYA Lányunk olyan szabad volt, mint aki helyettünk álmodik. Mint aki helyettünk él. Mennyire gyűlöllek, Gonzó. Ha tudnék nélkülüled élni, már rég elvágtam volna a nyakadat. Mint egy csirkének.

APA Édes kislányom, gyöngé, fehér húsom.

ANYA És kifejezetten unalmasnak tartom a mesterkedéseidet. Mondjuk, azért fölidegesít.

APA Nem, nem, semmi mesterkedés nincsen, nem is volt. Nem is lesz. Kényszerítő elemek voltak. Némi lelki túlköltekezés. Fogadni nem kellett volna, elismerem. Szét is verték a pofámat néhányszor.

ANYA Pont rá nem kellett volna fogadni.

APA Seggbe akartak lőni. Többször.

ANYA Tétet csinálni őbelőle?! Mégis, hogy gondoltad?!

APA Miért, kiből lehetett volna még, normális, rendes, komolyan vehető, egyúttal izgalmat okozó, szenvedély!, tét?

Anya beletúr a hajába, egy-két mozdulat.

APA Mi?! Hogy te?!

ANYA Igen, én. Fogadtak volna rám is...

APA Kicsoda?

ANYA Hát te, Gonzó. Fogadtál volna Gonzó feleségére, nem? Érdemei. Értékei! Hasznos tulajdonságai. Lábam?

APA Jaj, te, Gonzó felesége.

ANYA *kiabál* Kislányom! Kislányom! Drága kislányom! Ne menj el... Menj csak te... te... te hálátlan teremtés.

Csönd. Madarak. Szél. Apa, Anya el.

LÁNY Akár egy varázsdomb. Mennyi szín, forma, illatok. Már az első éjszaka különleges hangok kavartak a ház körül! Apám fölült a sötétben, és azt dünyögte, az ember is szemét. Szemetelésből lettünk, kislányom. A teremtés szemetelés, az ember a legszebb szemét, azt mondta az apám. Hulladékok vagyunk. Finoman szólva. Azt kérdeztem, és a szemét szép? Anyámra gondoltam, az a rettenetes, hogy ide-

jövök... széppé tette. Csúnya az anyám. Szorította a kezem, szép volt. Nem kellene idejönni, kiabálta. Terveim vannak, mondta apám.

Madárhangok.

Apa! Apa! Gonzó! Apám azt mondta, itt meglesz mindenem. Anyám azt mondta... mást mondott, mint amit apám. Ugyanarról beszéltek. Mást mondtak. Nem mondta anyám, hogy apám hazudik, de... hát hazudik, nem?

Nézi a szeméthegyet.

Édesanyámat úgy szólítják, hogy hé, Gonzó felesége. Hallottad, Gonzó felesége, hogy Gonzó már megint miben mesterkedik. Írnom kell anyámnak. *útmutató füzetecskét vesz elő* Be kell számolnom arról, hogy szerencsésen megérkeztünk. Szerencsésen. És ha bajoktól sújtva érkezünk volna meg? Írnom kell anyámnak, ne aggódjon, minden a legnagyobb rendben. És ha ő azt szeretne volna, hogy ne érkezzünk meg? Neki az lenne a szerencse, ami apámnak balszerencse?! Ha írok anyámnak, még jobban fog aggódni? (*hirtelen leesik fentről egy madártoll*) Toll van, tessék. Meg papír is kell, hopp, ez az. *keresgél a szemétkben* Boríték. Meg fogom írni Gonzó feleségének, aki az anyám, hogy jól vagyok, ne nehezteljen, hogy nem tudtam szépen elbúcsúzni. (*ír a könyvből*) Kedvesem, édesanyám. Gazdag, termékeny, izgalmas helyen vagyok. Foglalkozásom – *fölnéz, lapoz a füzetben*: mi a foglalkozásom? – igenis jövedelmezőnek tekinthető. Feladatomban kifejezetten felkészült vagyok. Már is sok dicsőítést kaptam. Itt bíznak bennem.

Megjelenik Mr. Külföld Elvtárs és a felesége, nézik a Lányt, majd el.

Sok a madár. Mindenfélék. Ebben a festői környezetben kölcsönös engedelmények révén fogunk boldogulni Gonzóval, akinek tervei vannak, majd hamarosan visszamegyek, és gondoskodni fogok magáról. Kedves édesanyám, szeretem. Van-e valami kívánsága, szeretem. Ne sírjon, ne sikongasson, szeretem. (*magának*) Nem kellene háromszor leírni, hogy szeretlek. Miért nem írom azt, amit gondolok. Mit gondolok. Azt gondolom... ha magára gondolok, édesanyám, félek. Nem akarok félni. Ha nem gondolok magára, nem félek. Kérem, csukja be a száját. Hadd pihenjenek a madarak... Anyám. *elemelkedik a keze, nem írja* Félek.

2. jelenet

Hangok. Jön a Postás, kiabálás. A szeméthegyből kidugja a fejét egy fej. A kislány leguggol, mintha rejtené magát. Kiabálás. Gonzó! Gonzó!

Hatalmas szekeret húzva bevoncsolódik egy ember. Egyenruhás. Postás. Rengeteg levél.

POSTÁS Isten dicsőségére! *észreveszi a Lányt* Bizonyára kitaláltad, hogy a gyilkos hajlamú körzeti megbízott vagyok. Az állatorvos, a féldisznót meggyógyítom a másik feléért. Jaj, dehogyis, a templomszolga vagyok, mi-sebor literje egy pénz. Vicceltem, nyitott sliccel spricceltem. Nekem olyan a humorom... hm, mintha nem értékelnéd. Nincs humorérzéked? Na jó, a postás vagyok, ha tudni akarod. A kurír. A szerencse fia, érted? (*mutatja*) Az egyenruhás. Engem várnak, mint a megváltást! *utánoz* Édes kurírkám, drága kispostásom, hoztál-e jó hírt, üzenetet, egy... egy mézes suttogást ide az éhes ölembé. Szép szavakat, amiktől föláll a.... bizony! Küldtek-e ragyogó paradicsommadarakat nekem egy aggodó szájból?

LÁNY Van... üzenet. Én...

POSTÁS Kedvesem, nem illene, ha már az az örült szerencse ért, hogy elém terelt téged a sors, bemutatkoznod? Név. Titkos szándékok, mit tervezel ellopni. Parázna gondolatok. Nekem az idegenek kalkulációit jelezni kell.

LÁNY Kinek?

POSTÁS Fűnek, fának. Gonzónak. De leginkább Misztér Külföld Elvtársnak! Minden idegen bejelentésköteles!

LÁNY Nem vagyok idegen. Gonzó lánya vagyok.

POSTÁS Mert így néz ki Gonzó lánya?!

LÁNY Hát így.

POSTÁS De miért?

LÁNY Mit miért?

POSTÁS Miért nézel ki így?

LÁNY Szépnek talál?

POSTÁS Különben hallottam már felőled, csiripelnek, tudod. Suttog ezt-azt a szél. Sétálgatok a határban, az utcakövön, húzom ezt a szart, böffen egyet. Rólad.

LÁNY Csak egy napja vagyok itt.

POSTÁS Énekelnek rólad a madarak, mintha... lennél valaki.

LÁNY És miket beszélnek?

POSTÁS Nő... hogy elég fontos vagy...

LÁNY Én?

POSTÁS Fontosabb, mint gondolnád.

LÁNY Talán meg kellene kérdezni Gonzót.

POSTÁS Nő... Egy-nap-ja-van-itt. Megjön, kérdez, dirigál. Én kérdezzem meg? Hát neked nincsen vér a pucádba', hogy odaállj apád elé, aki állítólag Gonzó, hogy megkérdezd, miért vagyok ilyen fontos.

LÁNY Apám vérzik... Írtam az anyámnak.

POSTÁS Hóóó, a mismásolás. Mondanak mindent, írnak mindent, üzennek mindent...

LÁNY Azt üzentem az anyámnak... hogy...

POSTÁS Na, de ki vállalja ennek a felelősségét! Hogy üzeni, sírni, ríni, kiabálni a süket világba mit jelent, he.

LÁNY Azt mondta, jelent rólam az apámnak?

POSTÁS Gonzót mondtam. Apádnak jelentettem ezt meg azt. Mostanában... már nem annyira.

LÁNY Jelentse apámnak, hogy látott levelet írni.
POSTÁS Miért, írtál?
LÁNY Mondtam már, anyának.
POSTÁS Mert ki a te anyád?
LÁNY Gonzó felesége. Olyat jelent, amiből nem lehet baj.
POSTÁS Mindenből lehet baj. *(maga mögé, a papírokkal megrakott kocsi)* Ezek, ha nem vetted volna észre, levelek. Úgynevezett üzenetek. Sóhaj. Kívánság. Átok. Ima, kérelem, beadvány, fogalmazvány, névtelen feljelentés. Itt kavarg az egész világ.
LÁNY Ezek mind föl vannak adva?
POSTÁS Egy igazi kincs. Nem is olyan régi üzenet. Hány éves is vagy?
LÁNY Tizennégy.

Körbejárja, szaglássza

POSTÁS Száz. Legalább százéves vagy te. Ezek kétszáz éves illatok. Háromszáz éves párok, kigőzölések. Tizennégy éve írták ezt is. Érdekel? Érdekeljen! Kiváló ember írta, úgy hívják, hogy Gonzó. „Mélyen tisztelt, nagyságos Miszter Külföld Elvtárs. Boldogan tudatom Önnel és kedves feleségével, hogy évek óta kínzó vágyam a mai napon beteljesült! A tegnapi napon várva várt gyermekem megszületett. Gyönyörű teremtmény, Gonzó lánya! Legjobb tudásom szerint fogom őt nevelni, majd pedig az élet dédelgető tenyerébe helyezni. Köszönöm Önnek, hogy ennek az örömteli eseménynek a következtében elfoglalhatom új munkahelyemet a Madárhegynek nevezett csodálatos helyen. Leányom arra tanítom... *Postás fölnevet...*, hogy az élet, *nevet...* az élet... ez a gyönyörű világ... *röhög* ...és ha eljön az idő, akkor... a gyermekem, akít Gonzó lányának is neveznek, az Ön humanista törekvéseit fogja szolgálni, mégpedig úgy, hogy...”
LÁNY Nem... nem kézbesítette? Ilyet nem szabad csinálni...
POSTÁS Cserebogár, te ijesztgetsz engem?
LÁNY Egy család élete... múlik a dolgon talán.
POSTÁS Ki mondta, hogy minden üzenetnek a címzetthez kell érni?! Néha jobb, ha nem ér oda. Ha a tag nem tudja meg. Úgyse megy vele semmire. Elmegy a kedve. Fölzaklatja. Azon is múlhat egy élet, hogy nem tudja meg.
LÁNY De...
POSTÁS Ha megtudja, belehal. Nem gondolod, hogy életmentő vagyok?
LÁNY De... azt nem mi döntjük el, hogy...
POSTÁS Én el tudom dönteni. Tudod, hány éve vagyok postás? Legalább ezer, kislány. Örült felelősség. A turultól Hitchcockig enyém a világkalitka. Bazmeg, én már boroztam Arisztophanésszal!
LÁNY Írtam én is egy levelet.
POSTÁS Várj, várj, várj... nem akarnád előbb átlátni, mibe keveredtél? Éppen csak kapiskálni a viszonyok rettenetes kicsinyességét? Nem, dehogyan. Ide eszi a fene, már üzen is. Már ne haragudj, lehet, hogy Gonzó az apád, de mondd, te minek nézel engem? Legalább egy év. Őt. Tíz év alatt talán valamennyit átlátsz. Fölméred a felszínt, és akkor. De hogy

már másnap expressz, ajánlott, örült hírérték?! Miről, az isten meg-
 áldjon?! Aludtál te egyáltalán?
LÁNY Szokatlan még a... fekhelyem.
POSTÁS Azt... azt csináltad?
LÁNY Micsoda? Dehogy!
POSTÁS Na, most ezt elmondom neked. Ha új helyre költözöl, csináld csak
 meg gyorsan. Járd körbe a helyiségeket, és csináld meg gyorsan.
 Ahogy szoktad. Ha sikerül, oké. Ha nem, hát akkor...
LÁNY Mert akkor mi van?
POSTÁS Szóval csináltad?
LÁNY Csak gondolkodtam.
POSTÁS Egész éjszaka darálsz a diónyi agyacskáddal. Aztán kinek írtál?
LÁNY Mondtam, anyámnak.
POSTÁS Hm. És mit akarsz attól a szegény, nyomorult, elhagyott nőszemélytől?
LÁNY Sírt.
POSTÁS Csodálkozol?
LÁNY Nem.
POSTÁS Mit akarsz tőle!
LÁNY Azt írtam neki, hogy... szeretem.
POSTÁS Elviszem neki ezt, és lelő, mint egy kutyát.
LÁNY Nincs neki fegyvere.
POSTÁS Fegyvere mindenkinek van.
LÁNY Anyámnak honnan lenne, nekem sincs. Apámnak... sincsen. Gonzó-
 nak... talán.
POSTÁS Megáll az eszem. Még hogy neked sincsen?! Van, kislány. Olyan mor-
 dályod van, hogy szét tudnád durrantani a... a főpostát!
LÁNY Nem, nem, nem. Nem a főposta, anyám... az anyámról van szó.
POSTÁS Hm. Azt akarod, hogy ő is szeressen. Hiányozzál neki. Aggódjon. Re-
 megjen érted. Végeredményben a halálba akarod kergetni. Elhagyta,
 nem? Miért nem az utazás előtt csipogtad neki, hogy szereted, még
 vele voltál. Akkor bezzeg hallgattál, mint az üres kút. Na, hadd né-
 zem.

A levelet elviszi, elolvassa

POSTÁS Mindig elolvasom, mit szoktak körmölni, amióta egy küldemény mi-
 att agyon akartak verni. Lapáttal. Nem viszem el mindet, nehogy azt
 hidd.
LÁNY Az anyám nem fogja bántani... Ő senkit se bánt.
POSTÁS Az anyád?!
LÁNY Igen, ő.
POSTÁS Hogy? Hogy Gonzó felesége senkinek se árt?!
LÁNY Fűszálnak se...
POSTÁS Ó, ó, szóval nem láttad anyukát még kaszálni! Jajgat a rét, sss.
 Mindegy. *levélre* Hát kedvesem, ez nagyon nem tetszik. Tudod, mifé-
 le iromány ez?
LÁNY Őszinte.
POSTÁS Eh! Különben néha elviszek olyan levelet is, ami nem tetszik.

LÁNY Tennem kellene még valamit, hogy elvigye?
 POSTÁS Hemzseg a hibáktól, te Mata Hari. Hogy írják azt, hogy hely?
 LÁNY Rosszul írtam?
 POSTÁS Annyám?! Gongyaim?! Ki tanított téged írni?
 LÁNY Anyám.
 POSTÁS Itt írod... sze-ret-lek. Miért vigyem el, ha nem tetszik. Egy indokot
 tuttogj a savanyú kis száddal ide.
 LÁNY Szép... szép levél.
 POSTÁS Ez?
 LÁNY Ez. Szép. Jobb lesz tőle.
 POSTÁS Nahát, most megleptél, tudod? Phú...
 LÁNY Tegye meg, kérem szépen!
 POSTÁS Én.... csak egy postás vagyok. Ilyen kicsike, annál fontosabb médi-
 um. Rajtam át jár és kel az idő, a szó, a szív hangja. Szép, hm. Szépen
 mondtam én is, mi? Meg az információ! Tudod te, mi az információ?
 LÁNY Amikor megtudunk ezt meg azt.
 POSTÁS És ha nem tudunk meg semmit? Hoppá!

Idős ember vánszorog át a színen. Vérzik, fájdalmai vannak. Nem néz a Lányra, csak a Postásra.

LÁNY Ap... apám. Maga az... A... Gon...
 POSTÁS Pfú, milyen daliás fölvonulás! Így csak főméltóságok közlekednek,
 nem? *főlismeri*
 LÁNY Az... az apám.
 POSTÁS Ne már. Ez volt Gonzó?
 LÁNY Az... Az apám.
 POSTÁS Döntsük már el, az ég szerelmére. Gonzó vagy az apád!
 LÁNY Azt mondtá, ismeri.
 POSTÁS Kit?
 LÁNY Az apámat, akit Gonzónak hívnak. *kiált* Apám! Gonzó!

Csend.

POSTÁS A gyalázatos írásképed, minden hibája ellenére ez továbbítható le-
 vél... lenne... Eldöntöttem. Kidobom.
 LÁNY De hát... az, az bűn!
 POSTÁS Mit tudod te, mi az, hogy bűn. Inkább megkérdeznéd apádat.
 LÁNY Miért kérdezném meg apámat a bűnről?
 POSTÁS Jó dolgod volt otthon?
 LÁNY Szeretettel éltem, azt hiszem.
 POSTÁS Mond neked az valamit, hogy Miszter Külföld Elvtárs?
 LÁNY Igen...
 POSTÁS Ide kellett jönnöd. Akartál?
 LÁNY Kíváncsi voltam. Milyen itt, ahol Gonzó...
 POSTÁS Na, igen, apád, és milyen.
 LÁNY Érdekes.
 POSTÁS Nincsen bűdös? A szagok nem zavarnak? Az itteniek kutakodó tekin-
 tete? Nem zavar, hogy úgy néznek?

LÁNY Hogy?
POSTÁS Úgy. *mutatja* Így. Tetszik, hogy így nézek? Mondd, hogy tetszik!
LÁNY Tetszik.
POSTÁS És ha így?
LÁNY Az... az is tetszik.
POSTÁS Nahát, megint mekkora sikerem van.
LÁNY Mit tegyek, hogy elvigye a levelet?
POSTÁS Nem csábulsz el máris? Nem szédülsz? Nem borzongsz? Tudod, mi a szerelem? Ezt egy levélben olvastam. Megéhezni az Úr szemetére.

Lány kapkodva veszi a levegőt.

LÁNY Inkább... éhes vagyok
POSTÁS A hasad... aha. Meleget érzel?
LÁNY Hol?
POSTÁS Érzed. Szinte süt. Így tudok nézni. Olyan a tekintetem, mint egy háború. Ahogy nézek, az Waterloo! Don-kanyar! Kilenctizenegy!
LÁNY Mit tegyek, hogy elvigye a levelet?
POSTÁS Na, jó, most mennem kell. Add ide.
LÁNY Mégis elviszi?
POSTÁS *megáll* Nem kellett volna idejännöd...

Nézi a szemétheget.

LÁNY Akkor ez egy másik élet lesz. Milyen. Tényleg érdekes. Semmi... semmi nem olyan, amilyen. Nem az, ami. Biztosan jobban kell figyelnem, mint... eddig. Meg kell védenem magam. Képes vagyok rá?

3. jelenet

Madárének, a Lány keresni kezdi a hang eredetét, vissza-visszaénekel, a madárének mindig máshonnan szólal meg. Odamegy a szeméthalomhoz. Turkálni kezd. Madárijesztő jelenik meg a kupacból mérgesen. A madárének tovább hallatszik.

ALAK Mi ez a szörnyű kornyikálás!
LÁNY Én...
ALAK Te sikoltozol?
LÁNY Nem. Én csak... Valami rosszat tettem?
ALAK Énekelsz! Nekik! Ide akarod csalni őket? Idő előtt?! Belerondítanak mindenbe! Elragadnak mindent! Takarodjatok, szemetek! (*A madárének abbamarad*)
LÁNY Miért van erre ennyi madár?
ALAK Én egyet se látok. Miért, te látsz?
LÁNY De az előbb...
ALAK Most! Most!

Csönd, nézik egymást. Feszültség.

ALAK Órnagy vagyok.
LÁNY Hogy... hogy mondtad?
ALAK Madárijesztő.
LÁNY Milyen madárijesztő?
ALAK Órnagy.
LÁNY Most Órnagy vagy Madárijesztő?
ALAK Egy istenség vagyok.
LÁNY Jaj, téged sokat bántottak, ugye?
ALAK A hulladék istene vagyok, Órnagy Madárijesztő.
LÁNY Nem. Vagyis persze. Úgy értem, ilyesmiről még nem hallottam.
ALAK Isten vagyok, megbocsáthatok. Úgy látom, tetszett neked az a szarházi.
LÁNY A postás? Miből gondolod?
ALAK Hagytad, hogy úgy nézzen rád.
LÁNY A szemembe nem nézett.
ALAK Térjünk a lényegre. Mi a véleményed a szerencsejátékról?
LÁNY Aha. A véleményem. Az a... lottó?
ALAK Rulett, lottó, kártya, itt a piros, hol a piros, nem. Nem erre gondolok.
LÁNY Ne haragudj, én az ilyesmikhez nem értek.
ALAK Szerinted miért kerültél ide?
LÁNY Anyám sírt.
ALAK Kunszt? Sírni akármikor lehet. És az emberek sírnak is. Ezüstfolyó a taknyuk. Isten vagyok. Mit keresel te itt?
LÁNY Sírt anyám, amikor eljöttem.
ALAK Én is sírtam volna a helyében.
LÁNY A postás úrnak adtam egy levelet.
ALAK Parancsolhatok is neked.
LÁNY Mit... mit parancsolnál nekem?
ALAK Amit csak akarok. Például azt, hogy...
LÁNY Meg akartam vigasztalni az anyámat.
ALAK Mert te tudod, mi fán terem a vigasz? Szerinted engem vigasztalt valaki egyszer is?! Ej, ej, te szegény Órnagy Madárijesztő, ne búsulj, ne szomorkodj ebben a... *vicsorog*... csak az tudhatja, mi a vigasz, akit soha nem vigasztaltak. Akit a szarba szartak. Akit...
LÁNY Nagyon sajnálom.
ALAK Én aztán nem sajnáltatom magam, nehogy azt hidd, van kedvem az ilyesmihez. Mit írtál anyádnak?
LÁNY Hát nem hallgattad ki, miről beszéltünk a postással?
ALAK Mást mondasz neki, mint nekem.
LÁNY De... az írás nem változik.
ALAK Másként értelmezik. Változik.
LÁNY Anyám megtanított varrni, sütni-főzni, írni, öltözködni. Tőle kaptam az életet. A szeretetet.
ALAK A szeretet nem olyan, mint a hógolyó?
LÁNY Szeretem őt. El tudom vágni a tyúk nyakát. Aggódom érte, hogy egyedül maradt, míg mi...
ALAK Idejöttél szórakozni.
LÁNY Apámnak tervei vannak.
ALAK Megírtad az anyádnak, nyugodjon meg, mert minden rendben van?

LÁNY Csak néhány helyességi hibát vétettem.
ALAK Szóval hazudtál.
LÁNY Az nem hazugság, ha bicsaklik az ujj.
ALAK Tényleg? Hol az apád? Hol van Gonzó? És ha most rád vetem magam?

Csend

ALAK Szívesen rád vetném magam.

Csend

ALAK Ha menekülnél, könnyebb lenne. Na? Fuss már!

Csend

ALAK Hanem én a szerencsejátékról szeretnék beszélni veled.
LÁNY Mert... nyerni szeretnél?
ALAK Kötöttél már fogadást?
LÁNY Dehogyan.
ALAK Akkor nem is nyertél. De nem is vesztedél. Azonban nyerni vagy veszíteni fogadás nélkül is lehet. Fogadni olyan, mintha Isten szemével akarna látni az ember.

LÁNY Látja Isten a jövőt?

ALAK Persze. Csak nem tudja megkülönböztetni a nyereményt a veszteségtől.

LÁNY És... a kegyelem, a megváltás... a mennyország... a...

ALAK Blablabla. Fogadunk?

LÁNY De mibe?

ALAK Hogy mi lesz veled.

LÁNY Mi lesz velem.

ALAK Mi történik, és miért. Ki a felelős. Mik az okok, a következmények, a végkifejlet.

LÁNY Mi lesz velem.

ALAK Ez az. Mert valahogy lesz. Ki tehet róla szerinted?

LÁNY Miről?

ALAK Ami történni fog veled.

Csend

LÁNY Hát tudod, inkább vesd rám magad, minthogy ezt tovább...

Nagy madársereg vonul el felettük, örvényt kavarnak, hullnak a tollak, hull a szemét. Alak üvölt. Csend lesz.

ALAK Látod, ez a tekintély. Őrnagy Madárijesztő... Gyakran én is úgy szenvedtem, annyira kínoztak, hogy istenből csak egy kis fütyülő huzat maradt.

LÁNY Kicsoda bántott?

ALAK Dolgoztam Gonzónak. Ismered?
 LÁNY Hiszen az apám.
 ALAK Ideszoktak a madarak, lopták a magot, a kekszét, az ékszerét, a betűket. Kilopták az összes betűt. *keresgél a kupacban, nagy könyvek* Tessék, a kedvenc telefonkönyvem, látsz benne egy nevet, egy számot? *Lány rázza a fejét* Szótár, lexikon. Mit látsz benne? ... *Lány rázza a fejét* ... Egy munkaköri leírás, egy... egy divattanácsadó, egy... egy Biblia. ... Látod, mi maradt bennük...? *Lány bólogat*...
 LÁNY De te elúzd őket. Az a munkád. Valóban fontos ember vagy.
 ALAK Hát persze. De nem erről akarok beszélni, hanem a szerencsejérékről. Hogy is hívják apádat?
 LÁNY Mikor dolgoztál Gonzónak?
 ALAK Az is lehet, hogy ő dolgozott nekem.
 LÁNY Rendben. Mikor dolgoztatok egymásnak?
 ALAK Amikor anyád teherbe esett... na.
 LÁNY Micsoda?
 ALAK Fogantatás. Születés. Ha akarod, ott leszek akkor is, ha meghalsz.

Csend.

ALAK Egy szavadba kerül.
 LÁNY Mit csináltál, amikor... megfogantam.
 ALAK Vigyáztam.
 LÁNY Mire?
 ALAK A madarak, tudod.
 LÁNY Mit akartak a madarak?
 ALAK Azt a sok magot, amiből te lettél. Apád, anyád magjait. Téged. Mint ezeket itt.

Átvászorog a színen az öreg alak. Vérzik. Lány és Alak csak nézi.

ALAK Ez meg ki volt? Hé, állj csak meg, barátom, te nem... Te...
 LÁNY *kiált* Apám! Gonzó!
 ALAK Ez?
 LÁNY Igen, ő volt az, Gonzó, aki az apám. Szerinted nem ő volt? Szerinted már föl... föl sem ismerem az apámat.
 ALAK Aha, szóval azt hiszed, hogy ő az apád, Gonzó.
 LÁNY A postás úr arra akart rávenni, kérdezzem meg apámat a bűnről.
 ALAK Kicsit elfáradtam. Tudod, sokat robotoltam egy Gonzó nevű embernek. Űztem ezeket a rohadékokat. Madarak. Repülnek. Vijognak. Össze-csinálnak mindent. Betűkkel kezdik, végül a sorsunk kell nekik. Szeretnéd, hogy az apád nyerjen?
 LÁNY Mit nyerne?
 ALAK Téged.
 LÁNY Értem már. Össze akarsz zavarni. Gyűlölöd az apámat, a sikereit, a boldogulását irigyled. Közkedvelt, sikeres ember. Munkája van, felelősége. Lánya, ez én vagyok, itt vagyok. Te rosszban sántikálsz. Ellene akarsz fordítani?

Alak nem nevet.

ALAK Most jól megnevettettél.
LÁNY Nem... is nevettél.
ALAK És ha... ha azt mondanám... hogy...
LÁNY Hogy?
ALAK Hát azt.
LÁNY De mit?
ALAK Megtanítanálak szenvedni. Itt... errefelé mindenki szenved kicsit, valamennyit, de a legnagyobb szenvedő én vagyok. Én! Tudod, mi a szenvedés értelme?

Csend

ALAK Semmi. Úgy értem, látszólag. Pedig egyszerű. Boldogságot hozol. Ránézel egy ilyen nyomorultra, mint amilyen én vagyok, egy ilyen semmirekellőre, és azt gondolod, milyen jó, hogy én... én nem ilyen vagyok. A postással ne törődj, gonosz, mint egy letört kilincs. Olcsójános. Nincsen humorérzéke. Én például, vedd nyugodtan dicsekvésnek, értek a madarakhoz, megkülönböztetés! Az ott kékküllő, az szarka, az bíbic, ludak, sirályok, harkály, tengelice, halálmadár, ott meg egy menyét lapul. Értek a férgékhez. A rágcsálókhoz. A tetvekhez.

LÁNY Én viszont végképp nem értelek.

ALAK Szóval nem akarsz a feleségem lenni. Idejössz, nem is tudod, mi vár rád. Zárva a lelked. A segítő kart eltaszítod magadtól.

LÁNY Miféle kart?!

ALAK Egy szenvedő istenét. Egyrészt én már tegnap is tüzetesen megvizsgáltalak. Nos, hát ez a test, a te tested. Figyeltem éjszaka, amíg te forgolódtál, és csak dobáltad magad a vackodon. Láttam, hogyan mosogatód magad a reggeli fényben. Hogy fürdeted a galambokat a vállaid között. Szívesen tenyérbe fognám az egyiket. Vagy mindkettőt. Láttam, hogyan szálltak rád madarak, miközben álmodsz. Téptek téged, el nem seprűzte szemed elől az éjszakát a fény. Kihallgattalak, amikor az a pernahajder hírhamisító meg akart környékezni. Most pedig milyen régóta beszélgetünk. Belelátok a fejedbe, mint egy aranykútba. Tudod, milyennek látom a gondolataidat? Még én is belepirulok.

LÁNY De én...

ALAK Szenvedek, szenvedek.

LÁNY De... folyton mosolyogsz, nem?

ALAK A fájdalom megszépít. Engem... mindenki bánt, mindenki megaláz, az apád, Gonzó, a Postás, Miszter Külföld Elvtárs, én egy senki vagyok, én csak egy szemétkelő vagyok. Hahaha, a szenvedés?! Amikor semmit sem látsz, csak magadat. Nincs semmi más... csak te. Mindenütt te vagy. Te vagy az ég, a föld, a madár, Miszter Külföld Elvtárs. Te vagy Gonzó. Te vagyok én.

LÁNY Ez igazán félelmetes!

ALAK Jól van! Nem érdekel, hogy remeg a kezed, dideregnek a galambjaid, sápadozol, olyan az öled, mint a parázs, amire rá-ráfúj a szél. Azt tudod-e, ki az a Miszter Külföld Elvtárs?

LÁNY Miszter Külföld Elvtárs? Ki ne hallott volna róla!

ALAK Akkor nyilván azzal is tisztában vagy, mit vélekedj felőle.

LÁNY Egyszer eljött hozzánk. Ellepték a madarak az eget, kavargtak, vijjogtak, szartak. Miszter Külföld Elvtárs ajándékot hozott.

ALAK Na, és milyen ajándékot?

LÁNY Madarat.

ALAK Óóó, és mifélet?

LÁNY El kellett engedni. Az volt az ünnepség csúcspontja. Hogy beröpülhessen a többi közé. Eggyel több madár lett az égen. Nem lehetett észrevenni, de mi tudtuk, hogy eggyel több van. Milyen szép volt.

ALAK Nekem is volt egy madaram.

LÁNY Csak volt?

ALAK Valaki kitekerte a nyakát. Nem én. *hazudik*

LÁNY Mi lesz velem?

ALAK Végig erről beszéltünk. A szerencsejátékról. Valószínűség. Esély. Lehetőség. Mi lesz. Mi nem. Ott voltam, amikor fogantál.

LÁNY Hol fogantam.

ALAK Nem tudod?

LÁNY Egy szép helyen, biztosan. Kellemes környezetben. Voltak színes, fölfölcsendülő üvegek, ónok, kristályok. Anyám énekelt. Apám dalolt. A könyveink ragyogtak. Úgy fogantam, mintha ünnep lenne.

ALAK Sötét volt, kurva nagy hideg.

LÁNY Áhítat.

ALAK Csikorgó erőfeszítés.

LÁNY Boldogság!

ALAK Egymásba kapaszkodó reménytelenségek!

LÁNY Csók.

ALAK Harapás.

LÁNY Bensőséges viszonyok.

ALAK Ordítás, jajgatás, sikoly.

LÁNY Szép anyagok, kelmék, tafoták gyűrődtek.

ALAK Egyenruhák recsegték, pattogtak a vezényszavak.

LÁNY Mindenki látott mindent.

ALAK Vakok tapogatták egymást.

LÁNY Hol fogantam?

ALAK A mindenütti seholban!

LÁNY *sikoltva* Szép, szép, szép volt, amikor fogantam. Szép volt, amikor születtem. Csoda volt! Csoda voltam! Most itt vagyok, talán azért, hogy ezt itt *a szemétre* megváltsam. Anyám sírt. Apámnak tervei vannak.

ALAK Ha nem vetted volna észre, én élek itt. Én őrzöm ezt a szart. Én vagyok a letéteményes! Tartományom. Gyarmatom! Te csak jöttél. Nem, megváltani ezt nem lehet. Már eldőlt. Sajnálom. Jó lett volna megfogni a melled. Megfoghatom?

Csönd

LÁNY Hol fogantam?

ALAK Az nem érdekes. Itt? Miért ne. Nem az érdekel inkább, mi lesz veled?

Alak el. Visszabújik a szemét alá.

4. jelenet

Visszasántikál az apja. Néma. Nyögésekkel és hörgésekkel utasít. Vérzik, van valamilyen sebesülése, titkolja. Elég sok szeméttel, hulladékkal tér vissza.

APA A nevem Gonzó. Egy ideje képtelen vagyok az emberi beszédre. Elhagytak a szavak, pereg a rozsdá. Elhagyott minden, ami mondható. Ez egy hosszú, bonyolult folyamat eredménye, és persze a kompromisszumok is. Gyávaság és unalom. A korábbi időkben könnyedén, fölszabadultan használtam a szavakat. Megszülettem, tanultam a nyelv szabályait, kértem, adtam, elvettem, megloptak. Elég jól beszéltem. Szavalva kértem a sót! Udvaroltam, mint Mozart. Tengernyi szót tudtam, lexikon voltam. Változatos volt a társalgásom, de aztán, mint a hitel, elapadt a kedvem. Már nem így beszélek. Megpróbáltam színvonalasan és lényegre törően tárgyalni velük. Megpróbáltam a lányomat vissza... hát így sikerült.

LÁNY Apám...

APA Jaj, kislányom, drága kislányom, istennek hála, hogy végre megtalálalak. Hol bujkáltál. Hol szökdöstél.

LÁNY Nem bujkáltam. Mindvégig itt voltam, amíg...

APA Kezdődik. Ellenkezés. Dac. Csakazértis. Az nem úgy volt, az másként történt. Hú, de bonyolult lesz. Nyugodtnak kell maradnom. Kislányom, ne veszekedjünk. *kissé élesen* Hol voltál!

LÁNY Egy kicsit... sétáltam, apám. Olyan... szép itt. A növények. Az állatvilág. Különös emberek... A te munkahelyed.

APA Ígérd meg, kislányom, ha elmész, szólj. Csak tudjam. Ne menj el szó nélkül.

LÁNY Megígérem, apám.

APA Gonzó vagyok.

LÁNY Megígérem, Gonzó. Míg odavolt, apám, jártak itt néhányan.

Megjelenik Mr. Külföld Elotárs, aki egy madár. Meglövi Gonzót, majd eltűnik. Gonzó föláll, összeszedi magát.

APA Ybükosz madarai elárulják a gyilkost. *fölkiabál* Hé, ludak, ludacskáim! Picsába. Majd máskor. Szóval. A nevem Gonzó. Sokan irigylik a megszólításomat, a foglalkozásomat és a terveimet. A nevemet el akarják venni. A munkahelyemet el akarják venni. A lányomat el...

LÁNY Járt itt egy postás. Azt mondta, kérdezzek meg.

APA Semmilyen eszköztől nem riadnak vissza.

- LÁNY** És megszólított egy igazán különös alak, azt hiszem... leginkább madárijesztőre hasonlít. Azt állította, hogy a munkatársad. És hogy a fogantatásomkor...
- APA** Erőszakosak, körmönfontak, nem ismernek határt.
- LÁNY** Apám, veszélyben vagyunk?
- APA** Időről időre rám vetik magukat. Megvernek. Marcangolnak! Tudtam, hogy készülnek rám törni, ezért jobbnak láttam, ha elmegyek innen. Ne itt, a lányom szeme láttára. Hogy veszi ki magát, hogy egy gyermek, aki persze már érett, komoly nő, szeme láttára ontják az apja véréét.
- LÁNY** És van ez a szerencsejáték is, apa.
- APA** Nahát. Milyen szerencsejáték?
- LÁNY** Itt a piros, hol a piros. (*a padlón szétfröcskölt vérre*) Vagy az? Itt is lehet piros, ott is lehet piros. Mindenütt lehet piros.
- APA** Fontos a munkahelyem. Biztosítja a megélhetést. Adok szemetet, veszek szemetet. Leértékelem a szemetet. Fölértékelem. Tőzsdére viszem. A szemét biztosítja azt, hogy éhes szájaknak adjak enni, segítek az öltözködésben, és hogy a családom semmiben ne szenvedjen hiányt. Madárhegy.
- LÁNY** Ajánlatot kaptam... hogy legyek a... felesége egy...
- APA** Erőn felül dolgozom, homlokom, mint látható, verejtéktől csillog. Mindent megteszek a családomért. Önfeláldozásom példaértékű, mondjuk, néha rám jön a csuklás. De ki ne csuklott volna már az életében hosszan, a fájdalomig. Életünk hibák sorozata, egyszer mégis a helyes úton találjuk magunkat. A helyes út, táncolnak a fák, ragyog a hulladék. Többen állítják, hogy terveim vannak.
- LÁNY** Közéjük tartozom, apa.
- APA** Menekülés közben gyakran földre kerül az ember.
- LÁNY** Ki kerget téged? Helyesen látod, apám, nem ismerem eléggé a környék világát, a kilátókat, a rejtékhelyeket, a fölvonulási területeket. Nem tudom, hogy bizonyos dolgok mire szolgálnak. A ruhatáram frissítésre szorul. Meg tudom oldani. És most neked látták el a bajod.
- APA** Élénk vagyok, és friss, mint mindig az utóbbi időben. Kicsattanok az erőtől.
- LÁNY** Nagy fájdalmak gyötörnek.
- APA** *el* Én becsületre nevelem a gyerekeket. Egyszer észrevettem, hogy szomorkodik a temérdek, magam faragta játéka fölött. Fölhívtam a figyelmét, a búsulásnak semmi értelme. A bánat beteggé tesz. Lovagoltattam a térdemen, hajtogattam neki csákót, röptettünk sirályt, megtanítottam írni, olvasni, főzni, varrni, és amikor eljött az ideje, fölvilágosítottam a testéről. Fölhívtam a figyelmét, hogy a teste mögött fehér árnyék, a lelke leselkedik. Fölhívtam a figyelmét, hogy a combjai közül szívárgó vér a termékenység jele, hogy várható férfiak érkezése, akik az arcukat tartják az öle fölé, hogy bizonyos tevékenységek következtében szülni fog, hogy nevel, és idővel hullni kezd a haja, és egyre kevesebbet fog érteni abból, amiből eddig se értett semmit, csak idáig sikerült túlélnie az értetlenségét. *visszafordul* Szeretlek, kislányom. Eladtalak, azt hiszem.

- LÁNY *könyvből olvassa* Apa, adj pénzt. Támogass, kérlek. Védj meg a rontástól. Szolgálj a tehetségemet. Taníts meg a magam szabadságára. Be fogom neked bizonyítani, hogy...
- APA Bizalmam határtalan, különben nem tettem volna, amit megtettem. Végül is közös érdekünk, ami történni fog. Rajtad áll vagy bukik.
- LÁNY Micsoda?
- APA Ez itt, például. *szemétdombra*
- LÁNY Még mindig nem beszéltél a terveidről, apa. Hogy énvelem mit szeretnél. Milyen feladatokra szánsz. Amikor elindultunk, anyám sírt.
- APA A nők és a sírás, igen...
- LÁNY Miért sírsz, apa. Rosszat tettem, rosszat mondtam, megbántottalak? *lapozgat, olvassa* Főzök neked valamit? Írtam az anyámnak. Ő is főzne neked valami finomságot, ha efféle állapotban látna. Szeretnék szebben, izgatóbban öltözködni. *olvassa* Bár így is fölhívtam magamra a figyelmet. Beszélnek rólam a környéken, tudod. Figyelnek rám. A melleimről például azt mondták... galambleves. Főzök neked, apa, galambfióka-levest. Attól meggyógyulsz.
- APA Annyi gondolat kering bennem, hogy képtelen vagyok józan maradni. De régen ettem fasírtot. Fasírt.
- LÁNY Szeretlek, apa.
- APA Szeretlek, kislányom.
- LÁNY Mit tettél, apa?
- APA Beszéljek neked a bűnről?
- LÁNY Mi a bűn, Gonzó?
- APA Éhes vagyok. Te nem? A gombák mérgezők. Akadnak mindenféle gyökerek, amiket talán, de... a gyökértől szeles lesz az ember. Együnk kenyeret. Vagy kalácsot. Ó, egy kuglóf!
- LÁNY Apám, van itt ez a... szerencsejáték-dolog. Talántán vesztegetési ügybe keveredtél? Adósságba? Hogy tudnék segíteni?
- APA Valamiféle lottóra célozhattak az itteniek, akik egyáltalán nem a megbízhatóságukról híresek? Az ember el akar találni bizonyos számokat. Vagy például a kaparós sorsjegy. Lekaparod, és egyeznek a motívumok. És látod, hogy nyertél, hevesebben ver a szíved, három esthajnalcsillag, három szív, három krematórium, három gázkamra, három gyerekkoporsó. Együnk inkább szerencsemalacot?
- LÁNY El tudom készíteni, apám. Megtanultam a nyárson sütést anyámtól, savanyú pudinggal kenem be a hasát, és az orra rózsájába gyöngyhagymákat dugok, és...
- APA Várj, várj, mert ki a te anyád?
- LÁNY Gonzó felesége.

Megjelenik Mr. Külföld Elotárs felesége, aki szintén egy madár, és meglövi Gonzót, majd eltűnik.

- APA Egyszer vétené el. *fölhúzza magát* Helyesen mondd. A sorsjegyek esetében például rendre pont annyit nyersz, és mindig annyit, amennyiből tudsz venni még egy újabb sorsjegyet. De azzal már nem nyersz. Soha. Mindennek van határa. Voltak adósságaim. Már nincsenek. Kérsz egy sorsjegyet? Tessék.

LÁNY Véres.
 APA Sokan vesztemet kívánják.
 LÁNY Kinek tartoztál, apa?
 APA Hiszen csak egyvalakinek.
 LÁNY A postásnak?
 APA Ne nevetess, törött bordával kínszenvedés még a mosoly is.
 LÁNY Őrnagy Madárijesztőnek?
 APA Annak a nyomorultnak?!
 LÁNY Jaj, anyának tartoztál. Mivel.
 APA Anyád... anyád, ha tartoznék neki, akkor se támasztana igényt. Emeltem rá valaha is kezet?
 LÁNY Igen. De soha nem láttam. Viszont egyszer ő megvert téged. Neked támadt.
 APA Megtudta szegény, hogy tartozásom lett. Tedd el azt a sorsjegyet. Érzem, hogy nyerni fogsz vele. Nem is keveset.
 LÁNY Kinek lett tartozásod, apa?

Madárének hangja közeledik a távolból, Madárijesztő megjelenik a kupacból.

ALAK Hess innen! Még nincs itt az ideje!

Madárijesztő el.

APA Miszter Külföld Elvtársnak lett tartozásom.
 LÁNY Szent ég. És miért, és hogyan, és hány pénzzel?
 APA Nem pénzzel. Nem szeméttel. Mennyi szeméttel, hulladékkal, eldobott kacattal, lommal, avarral, sárral, hordalékkal?! Hanem...
 LÁNY Hanem?

Alak kidugja magát a szemétből.

ALAK Általában hazudik, de most higgy neki.
 APA Agyonverlek, te mocsok.
 ALAK Látod, például ez is hazugság. Mondja, nem teszi. Ha egyszer végre agyonverne, jobb lett volna nekem, nem szenvedek annyit, és...
 LÁNY Elég. Apám, mivel tartozol Miszter Külföld Elvtársnak?
 APA Hát ez a bűn, kislányom, és én olyan fáradt lettem. Olyan fáradt lettem, hogy elment az étvágyam is.
 LÁNY Mivel tartozol?
 APA Gonzó tartozik.
 LÁNY Mivel tartozik Gonzó?
 APA Veled.
 LÁNY Velem?! De hogyan?!
 APA Fogadtam rád.
 LÁNY Mit fogadtál?
 APA Gonzó fog veszteni, persze. Éhes vagyok. Te is éhes vagy.
 ALAK Én is.
 APA Takarodj, vagy agyonverlek.

Alak el.

APA Az igazi fáradtság olyan, mint amikor a halál verset ír. Fáradt vagyok. És éhes. De te, kislányom, süss valamit, amíg... amíg alszom. Legyen ízletes. Olyasmit csinálj, mint amelyet az anyád csinált, amikor még szeretett.

LÁNY De...

Megjelenik Mr. Külföld Elvtárs mint madár, rálő Gonzóra, majd eltűnik.

APA Nem kellett volna fogadnom rád. De hát a hübrisz, a mértéktelenség. A madár működése olyan, mint a sorsé. A sors a legnagyobb tolvaj. Besurranó, rabló, fosztogató. Azt mondják, sors, és belenyugodnak. Milyen jó egy ilyen lehetőség. Belenyugodni. Nem tehetek róla, felelősségem semmi. Belenyugszom. Mert fátum. Eladtalak, kislányom. Fogadtam rád. De most már ideje összeesnem.

Apa eszméletlenül összeesik. Lány áll, aztán rángatni, pofozgatni kezdi.

LÁNY Apa, ébredj, kérlek.
APA Nem!
LÁNY Apa.
APA Nem.
LÁNY Gonzó!
APA Nem. Éhes vagyok, értsd már meg. Halálosan éhes!

5. jelenet

Alány nézelődik a szemétben. Jön a Postás. Kimerészkedik a szemétből Őrnagy Madárijesztő is. Egy lócára ülnek. Szemben a közönséggel, közöttük lesz a lány.

ALAK Ez.
POSTÁS Igen, ez itt.
LÁNY Mi ez?
ALAK Otthonom.
POSTÁS Hazád.
ALAK Szülőföldem. Élnem... na... mi is jön utána.
POSTÁS A nagyvilág.
POSTÁS Egy nap Miszter Külföld Elvtárs üzent Gonzónak, hogy a saját belátása szerint rendezze ezt a mindent.
ALAK Tekinthesi úgy, mint a sajátját.
POSTÁS Jaja, hogy az övé. A szemétdomb. Különben nemcsak egy van, kettő, három, hanem több tucat szemétdomb domborodott mindig is errefelé.
ALAK De ez Gonzóra volt bízva, hogy virágozzon, hogy... termeljen, működjön, gyarapodjon... hasznot hozzon, de hát a nemzetközi viszonyok, az időjárás, és a soha nem lankadó emberi sunyiság miatt nem termelt, ez itt, ez, egy csőd lett.

ALAK Gonzó elbaszta a lehetőséget, világos.
POSTÁS De amikor ez kiderült, föl lett ajánlva egy. Mi is.
ALAK Jóvátétel.
POSTÁS Ja igen, jóvátétel.
ALAK Korrekció.
POSTÁS Revolúció!
ALAK *üvölt* Nem, nem, nem, semmiféle Revolúció nem volt!
POSTÁS És *szemétdombra* a kár mennyi lett. Sok. Nagyon sok. Egy millió pénz.
ALAK Pont annyi. De el lehet törölni.
LÁNY Jaj, apám tartozásba verte magát?
POSTÁS Elmondjuk neki? *Lányra*
ALAK Mondjuk el.
POSTÁS De meg fogja érteni?
ALAK Dehogyan. Épp azért mondjuk el.
POSTÁS Jó, akkor kezdem. Szép, napos délelőtt volt.
ALAK Kitartóan esett, ezüstös húrok feszültek az ég és a föld között.
LÁNY Olyan izgatott vagyok.
ALAK Hallgass!
POSTÁS Csiviteltek a madarak.
ALAK Tombolt a némaság, mint egy kifosztott fészerben.
POSTÁS És akkor a dombháton föltűnt két alak. Ismerték egymást.
ALAK Minden kihalt, a sorsjegyárus csődbe ment, fölakasztotta magát.
POSTÁS Kiáltottak, amikor meglátták egymást, az öröm hangjai voltak.
ALAK Hát jó. Az a valószínű, hogy Gonzó menekült.
POSTÁS Volt érzelmes ölelés, hát persze.
ALAK Miszter Külföld Elvtárs beszélni akart Gonzóval, napok óta kerestette. Üvöltöttek Gonzó után, de lehet, hogy csak a kutyák ugattak.
POSTÁS Gonzó, drága barátom!
ALAK Gonzó, Gonzó, a kurva anyádat! Gonzó, hogy rohadnál meg!
POSTÁS Gonzó. (*kedvesen*)
ALAK Gonzó! (*gyűlölködve*)
POSTÁS Megörültek egymásnak, mint jó barátok. Semmi ravaszkodás, semmi körmönfonság. Két ember, akiknek fontos a respekt. Miszter Külföld Elvtársnál ráadásul volt szivar is! Beszélgetésbe bonyolódtak, hogy vagy, hogy szolgál, miben segíthetek.
ALAK Kihallgatás volt inkább. Gonzó meghajolt. Letérdelt. Térdel-e a bűn? Miszter Külföld Elvtárs megkóstolta. Feszült helyzet. Miszter Külföld Elvtárs halkán beszélt, kifejezetten fenyegetőleg.
POSTÁS Csipegették apád fejbőréről a férgeket.
ALAK Miszter Külföld Elvtárs végül visszautasíthatatlan ajánlatot tett.
POSTÁS Szóba került a szeméthegy tulajdonlása.
ALAK Mert hogy *szemétdombra* a kár mennyi. Nagyon sok.
POSTÁS Egy millió pénz.
ALAK De el lehet törölni.
POSTÁS Mert Gonzónak lánya van, akit Gonzó lányának hívnak.
ALAK Gonzónak természetesen felesége is van, de ő most mindegy.
POSTÁS Akit Gonzó feleségének hívnak.
ALAK Gonzó...

POSTÁS Akit Gonzónak hívnak.
ALAK Talán elbízta magát egy ideje.
POSTÁS Túl sokat gondolt a családjáról.
ALAK Főképpen a lányáról.
LÁNY Igen, apámnak mindig is voltak tervei...
POSTÁS Ne szólj közbe.
ALAK Kuss, aranyom.
POSTÁS Gonzó hencegett, hogy az a lány, bizonyos Gonzó lánya főz neki bár-
mikor. Süt neki reggel és este. Kikever bizonyos szószokat. Fánkot
süt, fasírtot, galamblevest főz. Az élet pozitív oldala.
ALAK Másfélékkal is kérkedett ez a Gonzó.
POSTÁS Hogy a lánya varr, énekel, táncol.
ALAK Ellátja a sérüléseket, ért a nátha, a rák, a szorulás kezeléséhez!
POSTÁS A lélek gondjai?
ALAK Lámpás a legsötétebb lelki mélyben.
POSTÁS Olyannal is kérkedett Gonzó, hogy a lánya tud a madarakkal énekel-
ni, és ezzel nem biztos, hogy szabad lett volna kérkedni.
ALAK Mert nem az ő hatásköre.
POSTÁS Az ő hatásköre az... ez a *szemétre mutat*...
ALAK Ez itt a *szemétre mutat* nekem is otthonom. Ez itt a volt. Ez itt, ami nem
kell. Ez itt, ami haszontalan. Ez itt olyan, mint az ember, miután szeret-
ték, de nem, nem szeretik. Nem szereti az ég az embert, sem a föld,
akárki akármit mond. Finoman szólva. Nekem, Órnagy Madárijesz-
tőnek hatásköröm ez a hely. Élni, halni, mutyi, satöbbi. Egész életem-
ben csak szenvedtem!
POSTÁS A levelek, melyeket egyik városból a másikba, egyik országrészből a
másikba közvetítek, erről szólnak.
ALAK Bárki is fogja tulajdonolni ezt itt a *szeméthegyre*, akkor is az otthonom
marad.
POSTÁS Most éppenséggel Miszter Külföld Elvtárs tulajdona.
ALAK De meddig?
POSTÁS Ez a kérdés.
ALAK Vajon örökre az ő tulajdona marad?
POSTÁS Érdekes helyzet. Korántsem biztos, hogy örökre. Gonzó lányán sok
múlik! Beleszólhat az idő múlásába, egy nagyszabású történet alaku-
lásába.
ALAK Kisszabású. Szenvedek.
POSTÁS Nem érdemes összeveszni, ha más állásponton vagyunk.
ALAK Elismerem, nagy a felelősség. Szenvedek ettől.
POSTÁS Erről volt szó akkor is, amikor Gonzó és Miszter Külföld Elvtárs talál-
koztak. Hogy min mennyi múlik.
ALAK Arról volt szó, hogy átkerülhet-e a tulajdonjog Gonzóhoz.
POSTÁS Elég kemény alkudozás folyt.
ALAK Ne kerteljünk, mert itt jön szóba a... a... a szerencsejáték.
POSTÁS Úgy bizony, a szerencse megkísértése.
ALAK Fortuna istennő fölcsinálása.
POSTÁS Leszar a madár, édesem.
ALAK Nos, az emberek rendszeresen és igencsak kitartóan fogadást kötnek.

POSTÁS Hogy nyerjenek.
ALAK Hogy még többet nyerjenek.
POSTÁS A szerencséből pedig szerencsétlenség lesz.
ALAK Rá lehet döbbsenni, hogy a szerencsétlenség voltaképpen a szerencse egy bizonyos formája.
POSTÁS Nem fordítva?
ALAK De, minden fordítva is igaz lehet.
POSTÁS Nem úgy van, ahogy van.
ALAK És a nincs is másképp nincsen.
POSTÁS Itt is erről volt szó. Misztér Külföld Elvtárs és Gonzó végül fogadást kötöttek.
LÁNY Mire fogadtak?
ALAK Nagy volt a tét, annyi biztos.
POSTÁS *Lányhoz* Biztosan tudni akarod?
LÁNY Hiszen már tudom. Jól sütök, főzök, tudok a madarakkal énekelni, engedelmes lány vagyok.
ALAK A fogadás tárgya Gonzó egyik közeli hozzátartozója volt.
POSTÁS *Lányhoz* Tudom, hogy tudod, ki volt az, de csinálj úgy, mint ha nem tudnád.
LÁNY Anyám?
POSTÁS Anyád lánya.
LÁNY Én?
ALAK Gonzó lánya volt a fogadás tárgya.
LÁNY És miben fogadtak?
POSTÁS Hogy elvisznek innen.
LÁNY Hová?
POSTÁS Innen.
LÁNY El kell mennem?
ALAK Messzire.
LÁNY El kell mennem, amikor énekelek, varrok, főzök, amikor nemes gondolataim támadnak. Csak most érkeztem. Éppen csak elrendezkedtem. Alig ismerkedtem. Szeretnék jobban beilleszkedni itt. Megismerni a viszonyokat. Már... megkérték a kezemet... Apám abban fogadott, hogy...
ALAK Hogy elvisznek és...
POSTÁS De ha apád nyer.
ALAK Gonzó!
POSTÁS Aki az apja!
ALAK Akkor az övé lesz ez.
POSTÁS Az ő tulajdona.
ALAK Ez itt. Hazám.
POSTÁS Szülőföld.
ALAK Nagyvilág.
POSTÁS Élet. Megnyeri az egész hóbelevancot. És egy tollvonással eltörlik a milliós kárt.
ALAK Egy millió pénz, huss. Elvisz téged Misztér Külföld Elvtárs egy másik ég alá.
LÁNY Misztér Külföld Elvtárs visz el?

ALAK Ki más?
 POSTÁS Van szivarja, tudod.
 ALAK Szereti a tetveket, férgeket. Megmented a világot. Úgy értem, az itteni világot.

LÁNY Abban fogadtak, hogy elad apám, és én megmentem ezt itt?
 POSTÁS Lényegében igen.
 ALAK Megváltoznak a tulajdonviszonyok.
 POSTÁS Ha Mr. Külföld Elvtárs elvisz, apádé lesz ez itt.
 ALAK Ha nem, marad minden a régiben. Meg a tartozás. Egymillió pénz.
 POSTÁS Én is dobálok majd ide leveleket, amiket nem viszek el.
 LÁNY Apám eladott?
 ALAK Fogadott rád, nem ugyanaz.
 POSTÁS Legyen fontos a tét. Ugyan ez a helyzet a fogadás esetében is. Kis tét, olcsó játék. Játsszunk nagyban.
 ALAK Te kifejezetten nagy tét vagy.
 POSTÁS Hú, de mekkora!
 ALAK Így nem lehetsz a feleségem, sajnós.
 POSTÁS Nem vittem el a levelet anyádnak, sajnós.
 ALAK Mert akkora tét vagy.
 POSTÁS Kivételes tét.
 ALAK Időről időre fogadnak rád!
 LÁNY Mert mi vagyok én?
 POSTÁS Mintha nem tudnád.
 ALAK Gonzó lánya.
 POSTÁS Magadban soha ne kételkedj.
 ALAK Jól van, csak kimondom. Te szabad leszel.
 POSTÁS Teljesen. Te leszel a szabadság maga.
 ALAK Főzöl, mosol, takarítasz, énekelsz Miszter Külföld Elvtárral!
 POSTÁS Mint a szabadság.
 ALAK Fölvarrod a leszakadt szemhéjat, szép tenyereddel elsimítod a sérüléseket.

POSTÁS Visszafested a monoklikat, csodamód csalogatod vissza a helyéből kiugrott csontot.

ALAK Életet lehelsz a megfáradt lélekbe.
 POSTÁS Mint a szabadság.
 ALAK Ezt már mondtad. Csak most odaadnak.
 POSTÁS Miszter Külföld Elvtárral mész.
 ALAK Szép felesége is igényt tart a dolgos két kezedre.
 POSTÁS Eljönnek érted.
 ALAK Elindultak.
 POSTÁS Úton vannak. Szivarhamu mutatja az útjukat.
 ALAK Az izgó-mozgó tetvek.
 POSTÁS Közél járnak.
 ALAK Úgy érkeznek, olyan impozáns módon, akár egy évszak. Ahogy jön a tavasz, a nyár, az ősz, a tél.

POSTÁS Gyönyörű pár, kiállítás, pompa.
 ALAK Azért még süthetsz valamit, mielőtt megérkezne Miszter Külföld Elvtárs.

POSTÁS És a felesége.
ALAK Micsoda nőstény. A tundra Aphroditéje.
POSTÁS Ábrándoztunk róla sokszor, és úgy.
ALAK Igen, ő is fölöttébb kedveli a fasírtot.
POSTÁS Nem akar majd elengedni, mert beleszeret az illatodba, a természetbe, a... galambjaidba.
ALAK Maradj velem, Gonzó lánya, maradj velem örökre. Mindig mosni fogom a hátad, aranykefémmel.
LÁNY Te most gúnyolsz?
ALAK Igen. Szenvedek.
POSTÁS Viszont ha itt maradsz, akkor...
LÁNY Itt?!
POSTÁS Igen, itt!
ALAK Ez az egész az övé marad.
POSTÁS Misztér Külföld Elvtárs tulajdona.
ALAK És a feleségének is van tulajdonosi részesedése.
POSTÁS Nem is kevés.
ALAK Röviden így foglalhatnánk össze a helyzetet.
POSTÁS Lehetne hosszabban is.

Nevetnek, el. Lány marad, nagyon zavart, ide-oda fut, majd kétségbeesetten költögeti az apját. Gonzó nem ébred.

APA Álmaim tiszták, érvényesek. Országom. Hazám. Mindent megteszek érted. A legnagyobb tétet megtettem érted. Szeretlek, kislányom. Szeretlek, hazám.

6. jelenet

Misztér Külföld Elvtárs és a felesége bevonul, madárének, majd belelőnek Gonzóba. Nagyszabású bevonulás.

MISZTER Misztér Külföld Elvtárs vagyok. Nevem. Vannak fenntartásaim és elvárásaim.
NŐ Misztér Külföld Elvtárs felesége vagyok. Szakterületem: manikűr, pedikűr, valkűr... kozmatika. Bocsánat, kozmetika. Az ember. Nézz csak a csodálatos Misztér Külföld Elvtársra, te lány.
LÁNY Szép... a turbánja.
NŐ Az nem turbán, hanem turbán. Kiváló teremtmény, nem?
LÁNY Igen. Lenyűgöző. Apámat egyszer láttam ilyennek, amikor...
NŐ Elég! Azt hiszed, nem tudjuk, ki vagy?
LÁNY Én...
MISZTER Semmi Gonzó így meg úgy?
NŐ Semmi apám így meg úgy...
LÁNY Én...
NŐ Mi!... érted?!, kis katica... mi!

- MISZTER** Mi külföldön élünk, ahol van szivar, nyalóka és nyírek hajladoznak az országutak mentén. A vendégfogadók lambériáján a saját portréra pillanthatok. Feleségem, hú társam csodaszőtte teremtés. A restaurációs műveletek szakértője. Retusálás, cenzúra, kozmetika, hajlam-propagáció!
- NŐ** Miszter Külföld Elvtársnak van táncos lábú medvéje, olaja és rengeteg lőfegyvere. Miszter Külföld Elvtárs, mutatsz egy bombát, vagy mit tudom én, hogy hívják ezeket a kifsaszom izéket? Rosszat mondtam?!
- MISZTER** Picsába, jut eszembe, anyámat föl kellett volna hívni.
- NŐ** Húha, valóban. Húha, húha! Húha... hát ez most kimarad.
- MISZTER** De akkor idejön. Hajnalra itt fog tombolni. Ezt a szeméthegyet ide, azt a madárhegyet oda!
- NŐ** Újraásatja a temetőt.
- ALAK** Néhány kellemetlen alakot föltámaszt!
- NŐ** Nem, semmiképpen sem jöhet. A-terv?
- MISZTER** Inkább Bé!
- NŐ** Improvizáció?
- MISZTER** Remek, remek. Csodagalamb vagy! Hadd gondolkodjak, hadd gondolkodjak, hadd... *Lányra...* Te!
- LÁNY** Én?
- MISZTER** Te, te, te! Te beszélsz anyámmal, most.
- LÁNY** Nem ismerem.
- NŐ** Én sem. És mégis beszéltem vele, és hányszor.
- LÁNY** De mit mondjak neki?
- NŐ** Jó, hogy azt nem kérdezed, hány éves.
- LÁNY** Biztos... idős... teremtés.
- MISZTER** Nem, nem, nem, anyám nem idős. Anyám nem valamilyen, az én anyám nem csúnya, nem okos, nem buta, nem gazdag, és nem szegény, nem húzza a lábát, nem félvak, tudod, mi az én anyám?!
- LÁNY** Nem, nem tudom.
- MISZTER** Az én anyám az az én anyám. Érted. Az enyém, bazmeg.
- NŐ** És az én anyósom, lalala.
- MISZTER** Ez most egy kéretlen mellékepeződ. Oldjuk meg. Beszélsz anyámmal, ha kérdi, mondd azt, hogy büszke lehet a nagyon elfoglalt, éjt nappallá tevő fiára... jól seggbe lőtte. És oké.
- LÁNY** Oké. Kicsoda.
- MISZTER** Mit kicsoda?
- LÁNY** Ki lőtte seggbe?
- MISZTER** Én. Mindegy. Mondd azt, hogy van isten, mert sikerült seggbe lőnie.
- NŐ** És rám is büszke lehet.

Miszter odaadja a Lánynak a telefont, az már beszél. Hangos üvöltözés. Inkább férfigang. Vagy károkozás, vijjogás.

- LÁNY** Igen... nem... igen... nem... Hogy... hogy... hová? Hát igen... seggbe. Sikerült neki. Igen, asszonyom.

Csönd. Mobil elhalkul. Madarak zaja. Miszterék megkönnyebbülnek.

- NŐ** A te drága édesanyád.
MISZTER Az.
MISZTER *elővesz valami nagy fegyvert* Nos hát, e nemes példánnyal sok szart ki-
lőttem haszontalan fenekekből, gyermekem.
NŐ Egyszer egy alak udvarolni kezdett. Ekkora kalandcsokrok, bókók
csengettyűi, dörgölözés, lihegés, különleges idomaim fölmérése hun-
cutul kutakodó ujjakkal! Belenyúlt még a...
MISZTER Neki is szétlőttem a seggét.
NŐ Van különben nyalókaagyárunk.
MISZTER Szivarüzemünk.
MISZTER Miszter Külföld Elvtárs a nevem, a levegő ura, a föld birtokosa.
NŐ Miszter Külföld Elvtárs felesége vagyok. Itt, meg ott, meg mindenfelé
minden az övé! Te zseni, te! Tehát, kislány, tudod te, mi az, hogy kül-
föld?
LÁNY A külföld egy másik ország, nem... mindig lehet... érteni az embereket.
A nyelvüket, a szokásaikat, a... én, azt hiszem, mégis értem... magukat.
MISZTER Nem.
NŐ Nem!
MISZTER Nem, nem és nem.
NŐ Nos, tehát, te korlátolt fölfogású, makacs, dacos gyermek, mi az,
hogy külföld?
MISZTER Mi vagyok én?
LÁNY Miszter Kül...
MISZTER A picsába. De tényleg. Elég ebből! *Nőhöz* Mi tudjuk, hogy egykor, va-
lamikor, kiskedden hogyan történt. Volt ez a... na, izé, mondjad
már... mitológia. Vértfolyamok. Himnuszok! A megváltás kinagyítva!
Méltóságos tömbök. Monumentális egységek. Addig basztattuk a
kisvalamit, míg templom, míg piramis nem lett. Most meg?! Madarak,
madarak, madarak. Sok kis szárnyaló, akarnok rebbenés az égi tócsá-
ban! Verébmitieszer!
NŐ Drágám, ne zaklasd föl magad, nem a te hibád, hogy...
MISZTER ...hogy ennyi maradtam, hogy ez vagyok, ez?! Te meg én egy külvá-
rosi mozi katarzisa vagyunk, bazmeg.
NŐ Ez olyan rémes. Olyan szomorú. Olyan igazságtalan!
MISZTER De!
NŐ Öljünk meg valakit?
MISZTER Tökéletesen átlátod. Téged?
NŐ Mi?!
MISZTER Mi az utolsó kívánságod, néember?!
NŐ Hülye, Miszter Külföld Elvtárs! Mindig azok az ostoba vicceid.
Lányhoz Tudd meg, hogy akkor is a mi külföldünk a legjobb külföld.
Nikkelben fürdetett *Örömóda*. Szóval. Lehet, hogy föl fogunk áldozni.
MISZTER Ó, hát persze, persze. Az áldozathozatal. A lemondás egy ravasz for-
mája, hogy aztán több legyen.
LÁNY Nem félek.
NŐ Hm, majd fogsz. *férjéhez* A legjobbat megint én találtam ki!

MISZTER Kussolj már.
LÁNY Itt hever apám. Eléggé megviselt. Bántották. Talán... azt hiszem, be-
 lelőttek.
MISZTER Kibe?
LÁNY Apámba.
NŐ Mivel.
LÁNY Hát... olyan... valami fegyverrel. Puska. Lőfegyver. Nem tudom,
 nem értek hozzá. Belelőttek apámba. A testébe. Korábban is bántot-
 ták. Láttam, mit tesz vele a szenvedés.
NŐ Mit?
LÁNY Nem tudom, nemesítette talán.
NŐ Ó! Akkor én nagyon sokat szenvedtem.
MISZTER Kussolj már. *Lányhoz* Belelőttek, azt mondd?
LÁNY Igen, apámba, többször.
MISZTER Állj, állj, állj, nem Gonzóba?
LÁNY De... lehet, hogy Gonzóba. Igen, inkább Gonzóba.
NŐ Most mire akarsz kilyukadni?
MISZTER Figyelj, te lány. Anyám nem mondta meg?
NŐ Csak megmondta, nem?
LÁNY Mit?
MISZTER Hát, hogy te meg én.
NŐ Meg én is, csak szemlélőszerepben. De az is fontos.
LÁNY Mit kell szemlélni?
MISZTER Bennünket. Hogy terjed ki a kegyelem. A vigasz. Hogy száll a földre
 a... na, a megértés. Kár, hogy az anyám nem fogja látni.
NŐ Nem kár.
MISZTER Ne legyél kicsinyes. Tudod, hogy te...
NŐ Tudom...
MISZTER Most pedig...
LÁNY Most pedig micsoda.
MISZTER Álmaid beteljesülése. A képzelet ott áll a valóság kapujában...
NŐ És mindjárt belép.
MISZTER Nem lép be... Ne zavarj már.
NŐ Jaj, hogy már segíteni sem lehet.
MISZTER Nem belép, berobban!
LÁNY Azt hiszem, bajba kerültem. Ilyen, ha elvész az ember? Apám! Gonzó!
 Segíts, apám. Ments meg, Gonzó.

*Mr. Külföld Elvtárs ráveti magát a lányra. A felesége nézi.
 Örömóda zenéje, madárosítva. Postás be.*

POSTÁS Szép jó napot kívánok. Remélem, nem zavartam meg semmi... de, azt
 hiszem, igen. Bocsánat. Én Gonzó úr lányát keresem.
MISZTER Aztán miféle okból?
POSTÁS Mert...
NŐ Én Gonzó úr lányának a nagyon kedves ismerőse vagyok. Csillagom,
 édeskispostásom, szívesen átveszek bármilyen üzenetet, levelet, kül-
 deményt, csomagot... *Miszter Külföld Elvtárs továbbra is a Lányon.*

POSTÁS Bocsánatot kérek, én Gonzó úr lányát keresem, aki Gonzó úr lánya.
LÁNY Én... én.... én vagyok.
NŐ Picsába. Fogd már be a száját.
MISZTER Ne fogd be. Akkor nem tud sikoltani, azt meg kedvelem.
POSTÁS *Lányhoz* Kicsoda vagy te?
LÁNY Gonzó úr lánya. Én vagyok. Jaj.
POSTÁS Így néz ki Gonzó úr lánya?
LÁNY Most így.
POSTÁS Máskor hogyan szokott, nem így?
LÁNY Most... jaj... ez...
POSTÁS Nem állnál föl? Így nem tudlak beazonosítani... Uram, ha megtenné, hogy egy pillanatra...
NŐ Én nem zavarnám a helyedben.
POSTÁS Ja, az más. Csak nyugodtan tessék tovább...
LÁNY Nem ismer meg... jaj... Postás úr. Feleségül akart venni.
POSTÁS Tudná valamivel igazolni magát? Egy könyvtárbelépő, egy büntetési csekk... akármi...
LÁNY Ez elég bajos lenne jelen körülmények között. Különleges fájdalmaim vannak. Szétszakad a méhem. Én... én belehalok ebbe. Apám! Gonzó! Apám, miért táncolsz anyámmal!
MISZTER Nem, nem halsz bele. Nem kell a pánik.
LÁNY Ne menjen el, kérem, Postás úr. Ne hagyjon itt... Kicsoda írt nekem... ide?
POSTÁS A feladó, várjunk csak, a feladó Gonzó úr felesége, Gonzó úr lányának az édesanyja.
LÁNY Anyám írt?
POSTÁS Így is lehet mondani.
LÁNY Most nem tudom... fölbontani a... nem tudom... elolvasná nekem?
POSTÁS Már korábban elolvastam. Inkább összefoglalom a tartalmát, jó?
LÁNY Jó. Jaj... Úristen... meghalok.
POSTÁS Tehát. Így szól. Kislányom... csomagolj. Vagy ne csomagolj. Gyere ha-za mindenképpen. Van egy veszélyes postás a környéken, meghamisítja a híreket. Kislányom, fogadd meg apád túlélő tanácsát. Ha erőszakot követnek el rajtad, tegyél úgy, mintha a kedvedre lenne. Nagyon várom, hogy újra lássalak. Szerető Édesanyád, Gonzó felesége.

Misztler Külföld Elvtárs ordít.

NŐ Megkapja méltó jutalmát a jó.
MISZTER Évezredek vonultak el a szemem előtt. Nagyság, szépség, a fenséges. Hanem egy kicsi ünnep lemaradt, s most fut, szaporáz a többi után, hogy hahó, hahó, ne hagyjatok el engem, jó emberek, én csak egy kicsike ünnep vagyok. Egy verébnyi misztérium. Szálllok utánatok, szálllok. Ez vagy te. De most fölcsináltalak.
NŐ Kegyes úr, boldogságát megzavarni nem áll szándékomban, viszont mihamarabb indulnunk kellene.
MISZTER Zavarsz megint, mint a szálka. Hová?
NŐ Hová, hová, hát külföldre!

MISZTER Ja, vagy úgy.

NŐ Húzza föl, drága férjem, a nadrágot.

MISZTER *Lányhoz* Meddig várjak! Összepakoltál már?

LÁNY Apám és anyám táncoltak. Bálban voltak. Fényes égi bálban.

NŐ Na, persze.

MISZTER Mert neked is van feladatod.

LÁNY Feladatom. Nem tudom... mi a feladatom. Fájni? Meghalni?

MISZTER Azt nem. Túl vagy rajta. Élsz. Most akkor pakolhatsz.

LÁNY *ziláltan talpra áll* Miért pakoljak, uram?

NŐ Segítek bepakolni, te kis mimóza. Imádom az ilyesmit, kis paktumok a komfortzónáért. Kozmetika. Szőrszál. Kihúzkod. Kinő. Kihúzkod. Kinő. Miért húzod ki, ha kinő, és miért nő ki, ha kihúzzák... ó, bazmeg, mindegy. Mi igenis kulturált lények vagyunk, etettél már a kezedből koldust? Na, ugye! Olyan a naplemente nálunk, mintha Miszter Külföld Elvtárs alfeléből ömlene a vér. Minden párnára rá van varrva egy imasor, nem kell szeretni mindenkit. Hülyeség. Szeretni fogsz nálunk.

LÁNY Nagyon fáj... apám... *menne az apjához*

MISZTER Nem, nem, arról szó sem lehet.

NŐ Gyere csak vissza.

Nő pakol.

NŐ Szerencsejáték, hát persze. Apád nekünk adott. Ezért. *a szemétdomb-ra...* ha visszatérsz, ami természetesen lehetetlen, elképzelhetetlen, ami teljességgel irracionális lenne, ami... Nem térsz vissza. Nem jössz ehhez az emberhez vissza. Gonzó. Az apád. Nem jössz vissza hozzá, bármennyire is veri az imát a szíved. Ő is szeretné. Akkor végleg az övé lenne a... ez. Ez a fogadás tárgya, ha tudni akarod. Elmegyünk. Itt se voltunk. Nem történt semmi, mert már minden megtörtént. Senki nem mondott semmit. Senki nem beszélt, senki sem hallgatott. Vak, süket, értelmetlenség, ennyi volt. Integess apádnak.

MISZTER Mondd neki, hogy soha nem jössz vissza.

NŐ Ha visszajönnél, sem ismer meg.

MISZTER Mondd neki, hogy viselős leszel. Lettél! Szülni fogsz!

NŐ Segítek a vajúdnál. Madársereg fog kiszállni belőled! Sok kicsi, szörnyeteg ünnep. Sok kicsi múlt.

NŐ Hogy is hívnak, kedvesem?

MISZTER Valakinek a lánya.

NŐ Csudába is, egy lány.

MISZTER Milyen lány.

NŐ Van neked apád? Anyád?

MISZTER Árva!

NŐ Ez az: árva vagy. Árva! Árva!

MISZTER Integess, mint a szél.

NŐ Na, na csináld már!

A Lány integet.

MISZTER Szép volt. Hálából hozhatod ezt.

Odaadja neki a fegyvert. Hárman el.

7. jelenet

Megjön Anya.

Nézi Gonzót, aki alszik.

ANYA Ez az ember itt, lám, Gonzó. Nem olyan régen ellentét alakult ki közöttünk. Te átkozott. Te dög. Halló, halló, Gonzó! Duzzogsz, kötöd az ebet a karóhoz? Soha életemben nem sírtam. Nem tudom, mi a könny. Jajgatni tudok. Van egy lányom. A lányomat Gonzó lányának hívják, az az igazság, én úgy is hívom, hogy Gonzó feleségének a lánya. Nem hinném, hogy neheztelni kellene rám ezért. Nem könnyű Gonzónak lenni, vagy a lányának, de még a feleségének sem az. Itt is szépek a hajnalok, minden hajnal szürkével kezd, aztán ha tud, fölragyog. Miért olyan erős a tulajdonlási vágy, amikor bármi bármikor elvehető. Mindenkinek nehéz. Nekem is az, már mondtam.

Kaptam levelet Gonzó lányától, aki az én lányom is, itt fogant, ezen a csodás helyen. Akkor ez *a szeméthegyre* nagyobbak tetszett. Minden nagyobb volt, szebb és ártatlanabb. Sokat gondolkodom az ártatlanságról. Volt-e egyáltalán. Van-e, mi dolgunk vele.

Külföldön is nehéz, nem? Idegen arcok, sok ismeretlen ember, hogyan öltözködnek, mit esznek, hogy vélekednek Istenről. Gonzó becsületes ember, még akkor is, ha lételeme a dicsekedés, a túlzás, és sajnos szereti a szerencsejátékot. Semmilyen téttől nem riad vissza. Éjszaka játszik. Verőfényben fogad. Gonzó jó ember, de én gyűlölöm.

Összevesztünk. Eladta a lányomat, aki itt fogant, ennél a gyönyörű, magasztos dombnál, köröztek fölöttünk a madarak, ő pedig furcsa mód csak beszélt és beszélt, oltárról, szentélyről, kézfogásról, visszatérésről, ölelésről, röptetésről... itt is szültem meg Gonzó lányát, akinek egy madár csőre vágta el a köldökzsinórját. Kavarogva hullt a hó, Január herceg táncolt a határban. Megállt az ég forgása. Ugráltak a madarak körülöttünk. Szép madarak voltak, kékek, feketék, egy sárga mellényű. Gonzó szereti a szerencsejátékot. Úgy tesz, mintha nem szeretné. Úgy tesz, mintha nem is lenne szerencse, csak terv, módosítás, átalakítás, mintha az ember befolyásolni tudná a sorát. És hát tudja, nem?

Postás be.

POSTÁS Asszonyom, már megbocsásson, Ön ki?

ANYA Volt szerencsénk már egymáshoz. Gonzó felesége vagyok.

POSTÁS Bővebben?

ANYA Gonzó lányának az anyja.
POSTÁS Rendben. Nos, ön fontos üzenetet kapott.
ANYA Kitől?
POSTÁS Találja ki.
ANYA A lányom írt, ugye, ő írt!
POSTÁS Gonzó lánya volt az. Ő írt. Kéri vagy dobjam el?
ANYA Kérem szépen.

Postás odaadja

ANYA Ez meg mi? Ezt írta a lányom? Milyen írás ez?
POSTÁS Nem írás. Nyerőszelvény. Sorsjegy.
ANYA A lányom is rabja lett a szerencsejátéknak?
POSTÁS Nincs erről tudomásom. Nem kell mindjárt a legrosszabbra gondolni.
Nézze csak, hiszen nyert.
ANYA Én? Én? És mit nyertem?
POSTÁS Komoly nyeremény.
ANYA De mi?!
POSTÁS Itt, átlósan, nem ott, itt, három ugyanolyan ábra.
ANYA Igen, de mik ezek.
POSTÁS Három... na mi?
APA Visszatérés, ölelés, fűben, fák alatt megterített asztal, hol... Édes jó
Istenem, ébredjek már föl! Kislányom, gyere haza, keltsd föl szépen
az apádat. Rázd vissza az életbe, a fénybe, édes kislányom.
POSTÁS *Gonzóra* Mintha nyögött volna.
ANYA Fárasztó élete volt. A trágyalé, az országos kengőz kikezdte a lelkét.
Nehéz dolog dunyha alatt cigarettázni. Gonzónak lenni, tudja...
POSTÁS Nahát, ő volt Gonzó?
ANYA Ő, hát persze. De még nem mondta, mi ez.
POSTÁS Három templom. Maga, asszonyom, nyert egy templomot!
ANYA Ezzel nem szabad viccelődni!
POSTÁS Telt ház, templom igehirdetés alatt, viheti is.
ANYA Hagyja már. Ez most tényleg vicces volt.
POSTÁS Három... SZEMÉTDOMB! Megnyerte ezt! *a szemétdombra* Vauv! A
magáé.
ANYA De ez... valójában Gonzó nyereménye. Életében először nyert vala-
mit.
POSTÁS Szólni kéne neki. *kiabál* Gonzó! Gonzó! *talán előveszi a kürtöt, egy na-
gyon szép klasszikus futam, Mozart-kürtverseny például* Picsába, nem
működik.
ANYA Sajnálom. Pedig ez a szép kürt, ha szól, biztos fölébresztette volna.
POSTÁS Gonzó! *csönd*
ANYA Ez akkor a miénk?
POSTÁS Szeretnék valamit kérdezni, asszonyom.
ANYA Tessék csak.
POSTÁS Dobhatok az Önök... szemétdombjára egy-két olyan üzenetet, leve-
let, amit nincs kedvem elvinni? Újságokat, magazinokat. Könyveket
akár.

ANYA Persze. Eddig is így csinálta, nem?
POSTÁS Így, de gondoltam, jobb, ha megkérdem.

Alak előbújik.

ALAK További szenvedésem és kiszolgáltatottságom biztosítása érdekében magam is maradni szeretnék.
ANYA Persze. Miért ne... maradhatna... Magának is otthona, nem?
ALAK De még milyen otthon! Köszönöm. Szólíthatom Úrnőmnek?
ANYA Minek?
ALAK Úrnőmnek!
POSTÁS Talpnyaló! Na, ebből elég. Elmegyek. *Marad. Áll.*
ANYA Nem kell. Én Gonzó felesége vagyok.
ALAK Udvarolnék, ha nem zavarja.
ANYA Nekem eddig csak Gonzó udvarolt.
ALAK Viszont Gonzó alszik, és ki tudja, meddig szándékszik így maradni.
POSTÁS Pedig nyert.
ALAK Ezt akarta.
POSTÁS Mégis alszik. Micsoda viselkedés ez, jegyzem meg.
ANYA Igen. Alszik. Föl kellene költeni. Hogyan akar udvarolni?
ALAK Vannak módszereim. Ajándékozás. Nyelvi ingyencségek, lerohanás.
ANYA Jó, jó, majd még visszatérünk, vagy nem tudom...

Gonzó ordít.

APA Szépen kérek benneteket, költsetek föl. Hozzatok vissza az életbe. Könyörgöm. Ó, jaj, veletek akarok lenni. Kislányom, Gonzó lánya, keresd meg édesapádat!

Madárének hangja közeledik a távolból. Tollak hullnak az égből.

ALAK Gonzó nem ébred. Gonzó szemét. A szemetet pedig elviszik a madarak. Na, jó, és most elmegyek. *Áll. Marad.*
ANYA Gyermekem, kislányom gyönyörű volt, fölnőtt, mint a nád. Most nincs itt. De mi, Gonzó és Gonzó felesége visszavárjuk. Fiam vissza fog térni a távolból. Lányom van. Gyerekeim vannak. Százezer gyermekem van. Vissza fognak jönni. Akik nem jönnek vissza, mert nem tudnak, mert nem engedik őket a távoli viszonyok, ők... akik a távolban ragadnak, akik elfelejtenek bennünket, akik nem gondolnak ránk, akik megtagadják ezt itt, azok is visszajönnek. Azért jönnek vissza, hogy a miénk legyen, ami a miénk. Azért jönnek vissza, hogy az övék is legyen, ami az övék. Senki sem jön vissza. Innen senki sem mehet el. Mindenki itt van. Mindenki elveszett. Gonzó!
APA Milyen lesz az a visszaröpülés...
ANYA Ébredj, Gonzó, miénk a... minden a miénk.
APA Milyen lesz az a visszaröpülés...
ANYA Miért alszol, Gonzó, miért, amikor nyertél? Gonzó, hát nem érted?! Mi már örökre otthon vagyunk.

ALAK Ideértek. Itt vannak körülöttünk.
ANYA Gonzó, ébredj fel!
POSTÁS Gonzó, itt a leveled, amit még a madaraknak írtál gyerekként. Itt az ideje, hogy odaérjen a címzetthez.
ANYA Gonzó!

Gonzó nagy keservesen fölemelkedik. Imbolyogva áll. Egyszer csak bejön a Lány. Egy hatalmas, talán még nálánál is nagyobb madárember-szörnyet cipel.

LÁNY Anyám, apám, Gonzó, Gonzó felesége!
ANYA Kislányom.
APA Mondtam, én megmondtam, nekem lett igazam, visszajött, visszajött... A lányom visszajött. Nyertem. Főnyeremény! Bingó!

Lány fölemeli a kezét. Csönd lesz. Tart egy ideig.

LÁNY Engedjétek meg, hogy...
POSTÁS Megengedjük.
ALAK Támogatjuk!
LÁNY ... hogy bemutassam.
POSTÁS Őt?!
ALAK Gyönyörű!
LÁNY Miszter...
POSTÁS Külföld
ALAK Elvtárs
LÁNY Fia. Gonzó lányának a fia. Gonzó és Gonzó feleségének az unokája.

A madárember hörög, nyüszít, madárhangok is.

LÁNY Mostantól ő fog bennünket élni, szállni, dalolni, beszélni tanítani.

VÉGE